INFORMATOR

PARAFII EWANGELICKO-AUGSBURSKIEJ ŚWIĘTEJ TRÓJCY W WARSZAWIE

WIELKANOC 2000

Nr 2(5)2000

„Oto dzień, który Pan uczynił, weselmy się i radujmy się w nim”

Psalm 118, 24

Drogim Zborownikom,
Ich Rodzinom i Najbliższym
prawdziwie wielkanocnej radości
od Zmartwychwstałego Pana
życzą z całego serca

Księża i Rada Parafialna

TABLICA PATRONACKA PRZY ULICY
ks. biskupa JULIUSZA BURSCHEGO

Już od ubiegłego roku ulica łącząca plac Małachowskiego z ul. Królewską nosi nazwę ulicy **ks. bp. Juliusza Burschego**. 20 lutego odbyło się oficjalne odsłonięcie tablicy patronackiej. Tablicę tę umieszczono na budynku „Zachęty" przy ul. Królewskiej.

Tablica przedstawia portret patrona ulicy oraz informację:

Ks. biskup dr Juliusz Bursche
(1862-1942)
zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce,
rzecznik ewangelicyzmu polskiego.
Zginął jako więzień obozu w Sachsenhausen-Oranienburg

Odsłonięcia tablicy dokonał biskup Kościoła Jan Szarek w asyście proboszczów Parafii Św. Trójcy w Warszawie: ks. dr. Włodzimierza Nasta i ks. Sławomira Sikory. Uroczystość ta poprzedzona była nabożeństwem w kościele Św. Trójcy, podczas którego kazanie i wspomnienie o ks. bp. Juliuszu Burschem wygłosił ks. bp Jan Szarek. W nabożeństwie jak i w uroczystości odsłonięcia tablicy patronackiej wzięli również udział liczni księża, władze miasta i dzielnicy, byli więźniowie obozów koncentracyjnych II wojny światowej, rodzina biskupa Juliusza Burschego, licznie zgromadzeni parafianie i mieszkańcy stolicy.

Al-Ka

KAZANIE WYGŁOSZONE PRZEZ KS. BP. JANA SZARKA w niedzielę Septuagesimae - 20 lutego 2000 r. w kościele Św. Trójcy

Tekst (Jr 9, 22-23):

Tak mówi Pan: Niech się nie chlubi mędrzec swoją mądrością i niech się nie chlubi mocarz swoją mocą, niech się nie chlubi bogacz swoim bogactwem!

Lecz kto chce się chlubić, niech się chlubi tym, że jest rozumny i wie o mnie, iż Ja, Pan, czynię miłosierdzie, prawo i sprawiedliwość na ziemi, gdyż w nim mam upodobanie - mówi Pan

Siostry i Bracia w Jezusie Chrystusie!

Niedziela Septuagesimae należy w kalendarzu liturgicznym naszego Kościoła do tzw. okresu przedpostnego, stanowiącego pomost pomiędzy czasem epifanijnym a pasyjnym. Przypomina nam, że od Wielkanocy dzieli nas 70 dni.

Podczas gdy Epifania głosiła nowinę o tym, że Chrystus objawił się jako światłość świata i wraz ze świętami Bożego Narodzenia - z ich sielanką i rodzinną atmosferą - dawała okazję do wyciszenia, błogości, odpoczynku, o tyle okres, w jakim jesteśmy, mówiąc językiem handlowców: „gorzej się sprzedaje”. Czym innym bowiem w oczach świata i tzw. niedzielnych chrześcijan jest choinka, blask świec, śpiewanie kolęd, czym innym natomiast twarda mowa o Krzyżu Chrystusa - dla jednych zgorszenie, a dla innych głupstwo. Tu już słuchaczy jest mniej, ucho staje się bardziej niechętne, wygląda wieści radośniejszej i lżejszej.

A przecież czas pasyjny uświadamia nam, że objawienie się chwały Bożej w Jezusie Chrystusie i miłości do człowieka wiodło przez uniżenie, ogołocenie - aż do śmierci krzyżowej. Prawdę tę odzwierciedla także barwa liturgiczna: biała w czasie epifanijnym, teraz zaś fioletowa. Niedziela Septuagesimae zajmuje się relacją, jaka w życiu człowieka wierzącego zachodzi pomiędzy tym, co można by nazwać „nagrodą” za życie prowadzone w społeczności z Bogiem, a „łaską”, czyli niezasłużonym otrzymaniem życia od suwerennego Boga. Napięcie pomiędzy tymi pojęciami występowało zawsze ilekroć człowiek wierzący zadawał sobie pytania o swoją relacje do Tego, w którego wierzy. Czy jego życie ma wpływ na Boży wyrok, czy przeciwnie: wszystko jest darmo? Czy swoją postawą i zabiegami można wpłynąć na Boga, czy raczej na nic to się nie zda? Czy to, co mamy w życiu, stanowi powód do chluby, jako wyraz błogosławieństwa, czy należy koncentrować się wyłącznie na Dawcy, nigdy na otrzymanych darach?

Starając się odpowiedzieć na te pytania znajdujemy się w samym centrum luterańskiej Reformacji.

Umiłowani w Panu!

Chrześcijanin wie, że nie buduje swojego życia ani społeczności z Bogiem na własnej sprawiedliwości. Mówi o tym dobitnie tekst, będący hasłem tego tygodnia: ***Nie dla naszej sprawiedliwości zanosimy nasze błaganie przed Twoje oblicze... (Dn 9, 18)***. Relacji z Bogiem nie sposób zbudować także na własnej mądrości, ani mocy, ani posiadanym bogactwie - o czym przypomina dzisiaj prorok Jeremiasz. Wszystko bowiem od początku do końca dzieje się „dla obfitego Jego miłosierdzia".

Boże działanie przekreśla naszą ludzką miarę sprawiedliwości. Takie jest przesłanie czytanego od ołtarza tekstu Ewangelii o robotnikach w winnicy.

Przyjrzyjmy się teraz tekstowi kazalnemu.

Prorok Jeremiasz ostrzega swój naród przed fałszywym bezpieczeństwem, polegającym na zachowywaniu wyłącznie tradycji, pozorów pobożności i zewnętrznego rytuału. Przeciwstawia się polityce sojuszy, które jako jedyne mają zapewnić pokój Izraelowi.

Przesłanie proroka jest inne: wzywa on słuchaczy do nawrócenia, pokuty i przestrzegania Bożych przykazań. Przypomina, że to Bóg opiekuje się narodem i wszelkie powodzenie zależy wyłącznie od Jego suwerennej woli, a nie istnienia dobrych lub złych polityków.

Jeremiasz skarży się nad niewiarą biblijnego Izraela, lecz skarga ta ma charakter ponadczasowy. Ponadczasowe są bowiem niebezpieczeństwa, jakim ulega człowiek: zaślepienie władzą, ułuda mądrości, pogoń za bogactwem. Kto tak postępuje, schodzi na manowce, myli skutek z przyczyną, oddaje cześć martwym stworzeniom, wikła się w zależności.

Ale starotestamentowy prorok nie poprzestaje na wytknięciu tego, co jest złe w postawie ludu. Wskazuje na drogę wyjścia i proponuje, aby Słowo Pana uczynić jedynym kryterium postępowania i drogowskazem życia.

Bóg jest jedynym fundamentem życia.

Lecz jeżeli Bóg ma rzeczywiście stać się jedynym fundamentem naszego życia, to trzeba zapomnieć o własnej chwale, gdyż chwała Boża i ludzka nie mogą mieszkać razem. Trzeba zapomnieć o uganianiu się za władzą i wpływami, a wyrzec się tego co wielkie, pyszne, co wynosi się w nas ponad Boga. W miejsce tej całej ułudy wkroczyć powinien żywy i osobowy Bóg. Przecież to „dzięki Niemu jesteśmy w Jezusie Chrystusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i poświęceniem, i odkupieniem, aby, jak napisano: Kto się chlubi, w Panu się chlubił" (1 Kor 1, 38).

Trzeba nam zrozumieć do końca i wyciągnąć konsekwencje ze stwierdzenia, iż Bóg jest Bogiem i nie ma innego, my zaś jesteśmy Jego dziećmi. trzeba Bogu i tylko Bogu oddać chwałę! I tylko Bogu podporządkować każdą dziedzinę życia!

Jedynie Bożej mocy trzeba zaufać.

Ale jak może stać się to wszystko, jeżeli nie doświadczyliśmy Bożej mocy w naszym życiu? Jeżeli nie spotkaliśmy w wierze Jezusa Chrystusa? Jakże zrozumieć Boga i oddać się Mu bez reszty, jeśli ani razu nie daliśmy się przytulić Jego Ojcowskim ramionom i nie przyjęliśmy przebaczenia, jakie płynie z Krzyża Chrystusowego?

Jesteśmy wyniośli, chełpliwi i twardzi.

Brak nam pokory, gotowości do pojednania. Chociaż deklarujemy co innego, najczęściej odrzucamy dar Bożej miłości, nie znajdując w nim niczego „godnego" naszej uwagi.

A może tak naprawdę chcemy, aby było inaczej? Abyśmy to my, a nie Bóg liczyli się w życiu? Aby wszystko „kręciło się" wokół nas i było „szyte" na naszą miarę?

Łatwo sprawdzić, jak jest naprawdę.

Luter powiedział, że mieć Boga i ufać Mu to znaczy „zawiesić" na Nim swoje serce. ---A na czym „zawisły" nasze serca? O czym myślimy, co kochamy, za czym dążymy?

Boża moc wyrosła z przebaczenia w Jezusie Chrystusie, pragnie być obecna i wielbiona w nas. Wymaga to zatrzymania się, odnalezienia centrum wiary i życia, zachowywania na co dzień właściwych proporcji.

Prorok Jeremiasz zachęca nas do zaufania Bogu, do chwalenia Boga jako Dawcy wszelkich dobrych darów.

Czyńmy tak, dopóki nie będzie za późno, dopóki nie pochłonie nas zupełnie taniec wokół „złotego cielca". Przykład Johna Rockefellera powinien stanowić napomnienie: ten multimilioner odnalazł zdrowie, sen i pokój serca dopiero wtedy, gdy zrozumiał, że to, co posiada, jest środkiem a nie celem.

Wołajmy raczej do Boga:

„Błogosław, duszo moja, Panu
I wszystko, co we mnie, imieniowi Jego świętemu!
Błogosław, duszo moja, Panu
I nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw Jego!
On odpuszcza wszystkie winy twoje,
Leczy wszystkie choroby twoje.
On ratuje od zguby życie twoje;
On wieńczy cię łaską i litością"

Amen.

WSPOMNIENIE O KSIĘDZU BISKUPIE JULIUSZU BURSCHEM
wygłoszone przez ks. bp. Jana Szarka z okazji odsłonięcia tablicy patronackiej w 58. rocznicę męczeńskiej śmierci

Tekst (Ps 118, 17):
„Nie umrę, ale będę żył I opowiadać będę dzieła Pana”.

Siostry i Bracia w Jezusie Chrystusie!

Dziś przypada 58. rocznica męczeńskiej śmierci wiernego szafarza tajemnic Bożych - ks. bp. Juliusza Burschego. Jego życie i działalność dobrze ilustrują usłyszane przed chwilą słowa Psalmu. Boga uczynił on swoim szczęściem i motorem działalności.

Ks. bp Juliusz Bursche całe życie zabiegał o konfesyjną i kościelną tożsamość wspólnoty ewangelickiej w naszym kraju.

Był przeciwnikiem etnicznej i narodowej izolacji Kościoła w społeczeństwie, opowiadał się za pluralizmem językowym w jego ewangelicznej posłudze. Był otwarty na ekumenizm, pojęty jako ireniczna i praktyczna współpraca Kościołów protestanckich w Polsce. Niestrudzenie działał na rzecz zapewnienia ewangelikom i prawosławnym równouprawnienia wyznaniowego. Doprowadził do uregulowania stosunku Kościoła do państwa na mocy Dekretu Prezydenta RP z 1936 r.

Był wierny Ewangelii, Kościołowi i Ojczyźnie, co okupił męczeńską śmiercią w hitlerowskiej kaźni. Ofiarą swego życia wpisał ewangelicyzm w Polsce do dziejów martyrologii narodu polskiego podczas II wojny światowej.

Duchowy, teologiczny i patriotyczny testament biskupiej posługi ks. Juliusza Burschego i pamięć jego śmierci stanowią niezbywalny element polskiej ewangelickiej egzystencji kościelnej w XX wieku.

My, jako spadkobiercy jego spuścizny, jesteśmy powołani do jej zachowania. Testament życia i męczeńskiej śmierci Biskupa niech będzie dla nas źródłem siły do zwiastowania „dzieła Pana” w naszej Ojczyźnie.

Wyrażam radość, że dzisiaj, w rocznicę oddania życia przez Biskupa-męczennika, możemy odsłonić nieopodal jego umiłowanego kościoła Św. Trójcy, tablicę jemu poświęconą.

Niech będzie ona znakiem dla Warszawy i wszystkich mieszkańców naszego kraju, że tutaj, na tej ziemi, żyją i pracują od wieków oddani Polsce ewangelicy, czerpiący z Pisma Świętego miłość i etos.

Przodkowie nasi w czasie próby zdali egzamin z patriotyzmu, płacąc często najwyższą cenę - cenę życia. Nie umarli oni jednak, lecz żyją w naszych sercach, a ich życie jest wspaniałą opowieścią o wielkich dziełach Pana.

Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do urzeczywistnienia dzisiejszej uroczystości.

A OTO NASI CZCIGODNI PARAFIANIE,
KTÓRZY W DRUGIM KWARTALE 2000 ROKU OBCHODZĄ JUBILEUSZOWE URODZINY

95 **URODZINY:**

22. czerwca - p. **Wanda CHARZYŃSKA**

90 **URODZINY:**

1. kwietnia - p. **Stanisław KAZIMIERCZAK**
18. maja - p. **Helena JADWISZCZOK**
26. czerwca - p. **Gustaw HENNIG**

85 **URODZINY:**

2. kwietnia - p. **Maria RYBICKA**
20. kwietnia - p. **Anna JABŁOŃSKA**
22. kwietnia - p. **Jadwiga GOZDAN**
16. czerwca - p. **Irena FRANKE**

80 **URODZINY:**

7. kwietnia - p. **Nelly Eugenia FIBINGER**
10. kwietnia - p. **Tadeusz KOCH**
17. kwietnia - p. **Władysław OLSZYŃSKI**
2. maja - p. **Nelli ANDRUSZKIEWICZ**
7. maja - p. **Alfreda WERNER**
13. maja - p. **Tadeusz RARANOWSKI**
25. maja - p. **Halina HIBNER**
4. czerwca - p. **Henryk WENCEL**
15. czerwca - p. **Mieczysław GRUNER**
23. czerwca - p. **Jerzy BLANK**
26. czerwca - p. **Kalina GRZECHOCIŃSKA**

Wszystkim Dostojnym Jubilatom
najserdeczniejsze życzenia
Bożego błogosławieństwa na dalsze lata życia
składa redakcja Informatora
Parafii Świętej Trójcy

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY

W piątek 3 marca br., w Kościele Starokatolickim Mariawitów w Warszawie odbyło się nabożeństwo ekumeniczne przygotowane i prowadzone przez kobiety z 7 Kościołów członkowskich Polskiej Rady Ekumenicznej i Kościoła Rzymskokatolickiego.

Pierwszy piątek marca obchodzony jest w przeszło 170 krajach jako Światowy Dzień Modlitwy. Czasami nazywany jest Światowym Dniem Modlitwy Kobiet, ponieważ liturgię na ten dzień przygotowują kobiety - co roku z innego kraju. Jest to wielkim przeżyciem, gdy uświadamiamy sobie, że tego samego dnia ludzie różnych wyznań, ras i kultur powierzają Bogu w modlitwie tę samą sprawę. Tegoroczną modlitwę przygotowały kobiety z Indonezji, a hasło nawiązujące do słów Chrystusa brzmiało „Talita kumi - dziewczynko, mówię ci wstań!" Przedstawiły w niej swoje problemy, nadzieje i wizje na przyszłość. Chrześcijanie z Indonezji stanowią zaledwie 9% ludności; zdecydowana większość (ok. 87%) to muzułmanie, a 4% wyznaje hinduizm lub buddyzm. W ostatnim okresie w starciach między muzułmanami a chrześcijanami wiele osób straciło życie, zostało rannych; spłonęło wiele budynków, w tym wiele kościołów i meczetów.

Uczestnicy nabożeństwa mogli w kościele zobaczyć kontury Indonezji, tego wielkiego archipelagu ok. 17 tys. wysp położonych na Oceanie Indyjskim. Wszystkich serdecznie powitał proboszcz parafii ks. Ł. Kaczorek. Przed ołtarzem stał dzban z wodą i misa z ryżem - podstawa pożywienia mieszkańców Indonezji. Kilka kobiet podeszło do ołtarza i symbolicznie złożyło tam „ciężary", które przytłaczają nas w naszym codziennym życiu. Dziewczynka, która najpierw sama usłyszała słowa skierowane przez Chrystusa do córeczki Jaira „wstań", radośnie wzywała zebranych „powstańcie moje siostry w wierze; powstańcie moi bracia wierze! Pójdźmy do Pana, Dawcy życia!" Wszyscy połączyli się w modlitwach i pieśniach. Rozważanie na temat Ew. św. Marka 5,21-23. 35-43 wygłosiła Grażyna Zychowicz (Kościół Starokatolicki Mariawitów). Wzywała: „Powtarzając słowa Jezusa: *Talita kumi*, powstańmy do życia, do życia w Jezusie, odrzucając grzechy, nieprawości człowieka, wszystko to, co oddziela nas od Boga, od wieczności".

Liturgię kobiety z Indonezji zakończyły życzeniami „Idźcie z mocą Jezusowego Zmartwychwstania. Głoście światu, że Jego miłość wyzwala i obdarza życiem".

Ks. bp E. Puślecki (Kościół Ewang.-Metod.) przekazał uczestnikom życzenia w imieniu Polskiej Rady Ekumenicznej i własnym oraz odczytał list Prezesa PRE - ks. bp. Jana Szarka, który ze względu na służbowy wyjazd nie mógł wziąć udziału w nabożeństwie.

Ewa Walter

♦•♦•♦•♦•♦•♦

Na ekumenicznej konferencji kobiet, latem 1999 r. w Boldern (Szwajcaria) powstała inicjatywa:

„ŚWIATŁA DLA POKOJU"

Uczestniczki konferencji są przekonane, że milcząca większość ludności pragnie pokoju i zawieszenia broni. Zachęcają, aby wszyscy, którym to pragnienie jest bliskie dali temu wyraz poprzez

wystawienie światełka w oknie w środę 24 maja 2000 r.

między godz. 21^{00} a 22^{00}

Dzień ten ogłoszony jest przez ONZ

ŚWIATOWYM DNIEM POKOJU

KOŁO SENIORÓW NASZEJ PARAFII

Z dniem 31 października 1999 r. zakończona została kadencja Zarządu Koła Seniorów. W tym dniu rezygnację ze swych funkcji złożyli:

prezes - kol. Zdzisław Szweryn
sekretarz - kol. Zofia Mauer

W tym składzie Zarząd prowadził Koło Seniorów od 1. 01. 1987 r.!

W ciągu tych 13 lat działalność Koła Seniorów była bardzo urozmaicona. Odbyło się 317 spotkań, odczytów, prelekcji, wspólnych spacerów i wycieczek, przyjmowanie gości z kraju i zagranicy.

Ustępujący Zarząd, z prezesem na czele przez te lata pracował bardzo ofiarnie, dbając o to, by ludzie w swej jesieni życia nie czuli się samotnie, mieli się gdzie spotkać, z kimś porozmawiać, posłuchać ciekawych prelekcji, pójść na wspólny spacer czy dalszą wycieczkę na miarę swoich możliwości i zainteresowań..

Całe Koło Seniorów ze swym nowym Zarządem składa
serdeczne podziękowania za wieloletnią pełną poświęcenia pracę dotychczasowemu prezesowi
kol. **ZDZISŁAWOWI SZWERYNOWI**
i życzy mu dużo, dużo zdrowia i wielu łask Bożych na dalsze lata życia.Mamy nadzieję, że zdrowie pozwoli mu aktywnie uczestniczyć w naszych kolejnych spotkaniach

✳✳✳

Na spotkaniu, dniu 31. października 1999 r. przeprowadzono wybory nowego Zarządu Koła Seniorów.

Na prezesa Koła wybrano: kol. **Elżbietę GAIK,**

a na sekretarza ponownie: kol. **Zofię MAUER**

Nowy zarząd ma nadzieję, że z Bożym Błogosławieństwem będzie mógł maksymalnie wykorzystać swój czas, umiejętności i siły dla innych organizując nowe spotkania.

Wszyscy, którzy potrzebują bliskości innych, znajdą swoje miejsce w naszym Kole Seniorów. Wszystkich chętnych serdecznie zapraszamy do udziału w naszych spotkaniach.

Elżbieta Gaik

SPOTKANIA KOŁA SENIORÓW
odbywają się w każdy **pierwszy czwartek miesiąca**
od wiosny (od kwietnia) - o godz. **16:00**
zimą - o godz. **15:00**
Sala parafialna nr 1, ul. Kredytowa 4

STOWARZYSZENIE POLSKIEJ MŁODZIEŻY EWANGELICKIEJ

Historia SPME przypada na trudne lata powojenne. W latach 1945-46 trudu zorganizowania Stowarzyszenia, rejestracji, złożenie projektu statutu podjął się student chemii Politechniki Warszawskiej - Mieczysław Wolff. On też został pierwszym prezesem. Miejscem spotkań była początkowo zakrystia zburzonego kościoła Św. Trójcy, gabinet i sala konferencyjna ks. biskupa Szerudy, aż w końcu salka przeznaczona na siedzibę SPME, w oficynie budynku parafii przy ul. Kredytowej. Pomieszczenie to odbudowali członkowie tzw. Koła Seniorów przy SPME - byli to członkowie przedwojennego Towarzystwa Młodzieży Ewangelickiej.

W 1947 roku prezesem Stowarzyszenia został Edward Busse - student wydziału teologii Uniwersytetu Warszawskiego. Od jesieni tego roku szeregi stowarzyszenia wzmacniali kolejni studenci teologii, którzy potem po latach stanowić będą trzon ewangelickiego duchowieństwa w Polsce. W 1948 roku Stowarzyszenie przekroczyło 100 członków.

Statutowym założeniem SPME było grupowanie młodzieży ewangelickiej w Warszawie obu konfesji: ewangelicko-augsburskiej i ewangelicko-reformowanej. Cotygodniowe spotkania były bardzo liczne, tematycznie urozmaicone, na odczyty zapraszano wielu wybitnych profesorów teologii, organizowano opłatki przed świętami Narodzenia Pańskiego, zabawy taneczne, wspólne wieczory w teatrach, na koncertach, zawodach sportowych. Szczególną działalnością było organizowanie letnich obozów wypoczynkowych, na które przyjeżdżali koledzy z różnych stron kraju. I tak zorganizowano obozy: w 1947 r. - w Dzięgielowie i Rudziskach, w 1948 r. - w Górznie, w 1949 r. - W Pilawkach, w 1950 r. - w Orzyszu i Wydminach, w 1951 r. - w Wydminach i Jelitkowie, w 1952 r. - w Kamieniu, w 1953 r. - w Wydminach, 1954 r. - w Karwicy Mazurskiej (pierwszy obóz, któremu patronowało już Koło Teologów Ewangelickich)

W latach 1952-53 wyznaniowy ruch młodzieżowy był stopniowo wypierany przez ofensywną działalność państwowych organizacji młodzieżowych. I tak w 1953 r. działalność SPME praktycznie ustaje. Ale zawarte w tamtym okresie znajomości i przyjaźnie przetrwały do dnia dzisiejszego.

(opracowano na podstawie przemówienia powitalnego wygłoszonego w marcu 1987 r przez Henryka Frysza do uczestników Spotkania byłych członków SPME. w Warszawie)

W marcu 1987 r.odbył się w Warszawie **I Ogólnopolski Zjazd Byłych Członków Stowarzyszenia Polskiej Młodzieży Ewangelickiej.** Podczas tego spotkania padła propozycja odnowienia po latach naszych spotkań.

I tak od kwietnia 1987 r. spotkania klubowe b. SPME odbywają się regularnie w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca.

Poza przyjacielskimi pogawędkami organizowane są często prelekcje o bardzo zróżnicowanej tematyce, m.in. o problemach Kościoła Ewangelickiego w Polsce i na świecie, o zagadnieniach historycznych, medycznych itp. Członkowie naszego środowiska dzielą się także wrażeniami ze swych podróży do Afryki, Azji itd.

Wiosną organizowane są wycieczki do naszych małych parafii zarówno luterańskich jak i reformowanych: m.in. do Lublina, Kuzawki n/Bugiem, Zelowa, Bełchatowa. Bo trzeba przypomnieć, że środowisko nasze rekrutuje

się z ewangelików augsburskich jak i reformowanych (przyjaciół z lat młodzieńczych w SPME).

Na pamiętnym zjeździe w 1987 roku śp. ks. Jerzy Otello rzucił hasło: „A może tak jeszcze raz na Mazury!” I tak od 13 lat we wrześniu znaczna grupa osób z naszego środowiska wyjeżdża do Sorkwit. Wypoczywamy tam i przemierzamy jak kiedyś lasy mazurskie, pływamy po jeziorze. Jednak przede wszystkim odwiedzamy drogie każdemu z nas, z lat młodości Mikołajki i inne miejsca dawnych naszych obozowisk.

Zjazdy b.SPME odbyły się w marcu 1987 r., w marcu 1992 r. i w maju 1997 r.

Henryk Frysz

SPOTKANIA KLUBOWE b.SPME
odbywają się w każdy
pierwszy poniedziałek miesiąca
o godz.: 17:30
(Sala parafialna, ul. Kredytowa 4)

UZUPEŁNIENIE INFORMACJI O DZIAŁALNOŚCI KOMISJI OCHRONY PAMIĄTEK PRZY KOŚCIELE ŚW. TRÓJCY

W ciągu minionego 1999 roku komisja wzbogaciła się w dziale archiwaliów i pamiątek o 191 pozycji, księgozbioru o 140 pozycji a czasopism o 9.

Ze zbiorów komisji korzystają naukowcy, studenci, publicyści, uczniowie szkół średnich.

W ostatnim roku wykonano też 232 reprodukcje fotografii i dokumentów, z tego 95 oprawiono w ramy za szkłem. Część z nich rozłożono w gablotach, pozostałe oczekują na oprawę.

Do zbiorów też przybył portret olejny pędzla p. Joanny Wyszomirskiej-Tiunin przedstawiający ks. płk. Ryszarda Paszko, naczelnego kapelana ewangelickiego WP w II RP, który zginął w Katyniu.

Muzeum zwiedziły 323 osoby. Jedna ze zwiedzających osób stwierdziła: „To muzeum jest jak ilustrowana księga o przeszłości naszego Zboru”.

(opr. na podst. sprawozdania z działalności Komisji w 1999 r. p. Aliny Janowskiej - przewodniczącej Komisji)

Alina Eleonora z Rudzkich Janowska

Komisja Ochrony Pamiątek przy Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy w Warszawie przyjmuje interesantów we wtorki w godz. 14-16
(w lokalu Komisji w Kościele - w pomieszczeniach nad zakrystią)
lub w niedziele po nabożeństwie
(w Muzeum - w podziemiach Kościoła)

GDZIE JESTEŚ MIEDNOJE ?

Wodzę palcem po mapie
Ale oczy łzami wezbrane nie widzą.
Gdzie jesteś drogo
Kończąca się dołem grobowym?

Czy tamta ziemia,
Tamte drzewa, tamto niebo
Powiedzą więcej
Niż to, co zapisano czarno na białym?

Golgota bólu nie skończyła się
W Katyniu... ni w Miednoje.
Ciężki cień Krzyża
Uderzył w siwe głowy starych matek,
Legł na ramionach
Młodych wdów
I zaparł drogę małoletnim dzieciom,
Raniąc kolczastym drutem obolałe serca.

Gdzie jesteś Miednoje
W sześćdziesiątą rocznicę wydarzeń
Wielkanoc roku 2000?
Boże, zmiłuj się nad nami!.

WITRAŻE KOŚCIOŁA ŚWIĘTEJ TRÓJCY

Gdy 30 grudnia 1781 r. dokonano uroczystego otwarcia i poświęcenia kościoła Św. Trójcy w Warszawie, 8 podłużnych okien w dolnej części kościoła i 12 okrągłych okien w jego górnej części - nie miało witraży.

Dopiero pod koniec XIX wieku zaczęto okna ozdabiać kolorowymi witrażami.

Fundatorami byli zamożni członkowie parafii. Pierwsze dwa podłużne okna witrażowe podarował w 1897 r.Emil Wedel. Wykonane były przez niemieckich artystów Kohlersa i Webera i przedstawiały***: Chrystusa błogosławiącego dzieci*** oraz ***Mędrców składających dary u stóp Dzieciątka Jezus***.

W 1899 r. Zofia Rau ufundowała dwa następne dolne okna**: *Zdjęcie z krzyża*** i ***Zmartwychwstanie Chrystusa*** oraz dwa okrągłe ***Św. Paweł* i *Św. Piotr*** - wykonano je w firmie Todego w Rydze. Kolejne dwa podłużne okna wypełniono witrażami ok. 1900 r. : ***Chrzest Chrystusa*** - to dar Edwarda Lilpopa oraz ***Miłosierny Samarytanin***, wykonane również w Rydze. Dwa ostatnie podłużne okna witrażowe powstały dopiero w 1913 r. w warszawskim zakładzie artystycznym Władysława Skibińskiego, wyobrażały one **dwóch proroków** i ***Daniela w lwiej jamie***.Ostateczne zdobienie okien okrągłych witrażami zakończono w latach 1925-1938. Witraże te wykonywał „Krakowski Zakład Witrażów, Oszkleń i Mozaiki S.G. Żeleńskiego” wg projektu Karola Maszkowskiego.

Ale 12 września 1939 r. na kościół spadły pierwsze pociski, a 16 września od bomb zapalających kościół stanął w płomieniach. Pożar strawił całe wyposażenie: ławki, galerie, ołtarz, ambonę, organy i witraże... Kościół legł w gruzach.

Plany odbudowy kościoła sporządził architekt Teodor Bursze. Rozpoczęto odbudowę kościoła, ale w 1951 roku budynek świątyni przejęło Ministerstwo Kultury i Sztuki, które kontynuowało odbudowę. Zwrócono go dopiero Parafii w 1956 roku. Wówczas rozpoczął się żmudny okres odbudowy wnętrza kościoła i wyposażenia. Pierwsze dwa podłużne okna po obu stronach ołtarza

ozdobiono witrażami w 1961 roku, przedstawiają one: ***Narodzenie Chrystusa*** i ***Objawienie***. Fundatorem była Michalina Wedlowa, projektantem prof. Adam Stalony-Dobrzański z Krakowa, a wykonawcą firma Romana Ryniewicza. Tak więc i tym razem po zniszczeniach wojennych witrażowanie okien rozpoczyna się dzięki darowi rodziny Wedlów. Na następne witraże trzeba było jednak czekać ponad 20 lat. Fundatorem następnych podłużnych okien witrażowych jest p. Cecylia z Michlerów Dudzińska. Autorką projektu jest p. Helena Papée-Bożyk, a wykonawcą firma *Jerzy Olszewski* z Warszawy. Trzy witraże poświęcone są tematyce starotestamentowej: ***Raj i upadek w grzech, Przymierze Boga z Abrahamem i Przymierze Boga z Mojżeszem***. Kolejne trzy zawierają ***sceny z Apokalipsy, wybrane podobieństwa Jezusa oraz przedstawienie Jezusa jako Dobrego Pasterza i bramę, przez którą można wejść do Królestwa Niebios.***

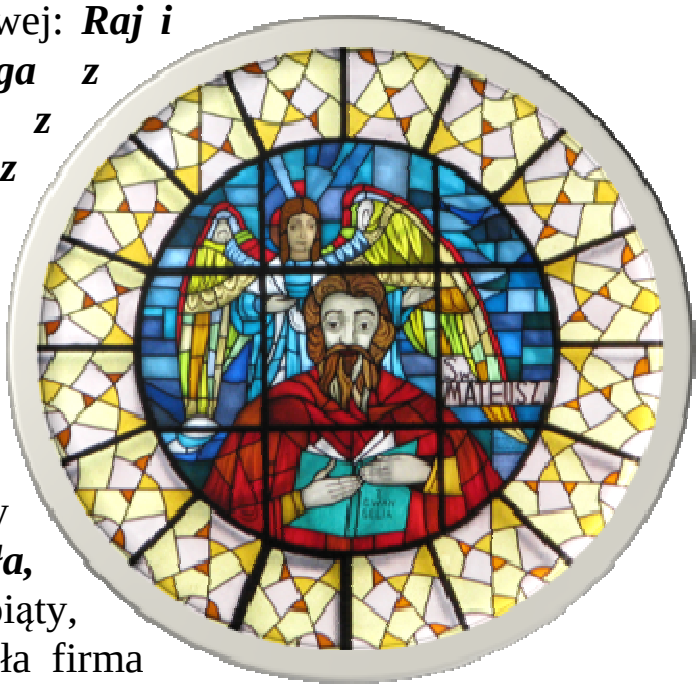

Z okrągłych okien firma *Jerzy Olszewski* wykonała na zlecenie rodzeństwa Marii i Witolda Knodel cztery witraże przedstawiające apostołów: ***Pawła, Piotra, Jana, i Jakuba Starszego,*** zaś piąty, przedstawiający ***ap. Mateusza,*** ofiarowała firma wykonująca. Również te witraże projektowała art. plastyk Helena Papée-Bożyk z Krakowa. Następne okna wciąż czekają na swych fundatorów...

Tekst: A. Karska, W. Nast;
Foto: A. Karska, A. Fedisz

Komisja Diakonijna zaprasza na

ŚNIADANIE ŚWIĄTECZNE

dla osób samotnych,
w sobotę dn. 29 kwietnia 2000 r.
o godz. 11:00
w sali parafialnej przy ul. Kredytowej 4

AUKCJA W SALI PARAFIALNEJ

...po raz pierwszy, po raz drugi, po raz trzeci.

Parafialna Komisja Diakonijna zaprosiła do wzięcia udziału w kolejnej już aukcji wyrobów rzemiosła artystycznego, która odbyła się w niedzielę, 12 marca br. po nabożeństwie, w sali parafialnej przy ul. Kredytowej 4 w Warszawie.

- **Ofiarowane przez Parafian** drobne przedmioty, stanowiące niejednokrotnie rodzinne pamiątki, były wspomnieniem o bliskich, także tych, którzy już od nas odeszli. Czyniąc to z dobrego serca, wspierają oni działania Komisji Diakonijnej, która również w ten sposób stara się pozyskiwać środki na cele charytatywne.

Uzyskana kwota z ostatniej aukcji wyniosła 383 zł.

✦✦✦

Pragnę tą drogą podziękować wszystkim ofiarodawcom oraz tym, którzy przystępując do licytacji także wspierają naszą działalność diakonijną.

Za pomoc, wsparcie, za życzliwość,
serdeczne Bóg zapłać!

Kamila Ostrowska

❖❖❖

OGŁOSZENIA KOMISJI DIAKONIJNEJ

✔ Dr A. Hansen **przyjmuje pacjentów** w każdą środę w godz. 10:00 - 12:00 w kancelarii parafii.

✔ Komisja diakonijna organizuje **kiermasz odzieży używanej** w każdy czwartek w godz. 11:00 - 13:00, ul. Kredytowa 4, wejście z bramy w klatce V, I piętro m. 58.

POLECAMY:

● Płyta CD z **muzyką organową kompozytora Mariana Sawy**. Na płycie między innymi **V koncert na organy i orkiestrę** specjalnie skomponowany na uroczystą inaugurację nowych organów w kościele Św. Trójcy. Wśród wykonawców między innymi Emilia i Jerzy Dziubińscy (organiści kościołów ewangelickich Wniebowstąpienia Pańskiego i Świętej Trójcy).
Płyta do nabycia w stoisku z książkami w kościele i w kancelarii, cena 34 zł.

● **„ Ewangelicy warszawscy w walce o niepodległość Polski w latach drugiej wojny światowej" - praca zbiorowa pod redakcją Aliny Janowskiej,** Warszawa 1997. - Do nabycia w stoisku z literaturą w kościele i w kancelarii parafii.

● 🕮 **Stanisława Valis-Schyleny, „Zachowane w pamięci - ludzie wiślańskiego „Zacisza”,** Cieszyn 1998 (Publikacja wydana nakładem Towarzystwa Miłośników Wisły. Jest to historia wiślańskiej willi „Zacisze”, wybudowanej przez ks. Juliusza Burschego, a napisana przez obecną właścicielkę).

● 🕮 **Bp Karol Kotula, „Od marzeń do ich spełnienia - wspomnienia z lat 1884-1951”,** Wydawnictwo „Augustana”, Bielsko-Biała 1998. - Do nabycia w stoisku z literaturą w kościele i w kancelarii parafii.

● 🕮 **Elżbieta Alabrudzińska, „Kościoły ewangelickie na kresach wschodnich II Rzeczypospolitej”,** Wydawnictwo Uniwersytetu im Mikołaja Kopernika, Toruń 1999 (Do nabycia w księgarni im. B. Prusa w Warszawie, cena: 23 zł).

● 🕮 **Alina E. Janowska „Ksiądz Piotr Artomiusz - Krzesichleb proboszcz luterańskiej parafii warszawskiej”.** Jest to pierwszy tomik projektowanego przez Autorkę cyklu: *Warszawscy duchowni ewangeliccy.*
Książka do nabycia w stoisku z literaturą w kościele, w kancelarii parafii oraz u Autorki.

Dochód z wyżej wymienionej publikacji Autorka przeznaczyła na pomoc dla trzech osób niepełnosprawnych.

● 🕮 **Tadeusz W. Świątek, „Rody starej Warszawy”,** Wydawnictwo Bis-Press, Warszawa 2000.

Wiesław Rüger

CUD WIELKANOCY PRZYDAJE NAM MOCY

Z tajemnicy Krzyża
Cud Wielkanocny wypływa,
Z męki Chrystusa na Krzyżu,
Z bólu miłości Zwyżu,
Bóg nam grzechy wybacza
Nasze całe życie przeistacza,
Abyśmy żałując za nie szczerze
Trwali dalej w niezłomnej wierze,
W cud nad Cudy Zmartwychwstania
Syna Bożego Zbawiciela Pana,
Tę rzeczywistość w sercu zachowujmy
Przykazaniom Bożym posłuszni,
Aby z pomocą Ducha Świętego
Być godnym celu zbawiennego,
A kto się ufnie oddaje w ręce Boga
Tego nie zacieni żadna straszna trwoga...

POLSKIE TOWARZYSTWO EWANGELICKIE

W dniu 13 marca 2000 r. odbyło się nadzwyczajne ogólne zebranie członków warszawskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego. W związku z rezygnacją p. Tadeusza Świątka z funkcji przewodniczącego oddziału, na zebraniu tym dokonano wyboru nowego przewodniczącego. Został nim **ks. Jan Hause.**

Warszawski oddział Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego informuje, że począwszy od 15 maja 2000 r. comiesięczne spotkania odbywać się będą w trzeci poniedziałek miesiąca o godz. 17:30

✳✳✳

PLAN NABOŻEŃSTW ŚWIĄTECZNYCH

Kościół Św. Trójcy

pl. Małachowskiego 1

(nabożeństwa niedzielne: spowiedź godz. 10;15; nabożeństwo komunijne godz. 10:30)

16. IV. (niedziela) - **Niedziela Palmowa** - ks. S. Sikora
20. IV. (czwartek, godz. 17:00) - **Wielki Czwartek** - ks. dr W. Nast
21. IV. (piątek, godz. 7:00) - **Wielki Piątek** - ks. I. Lukas
(piątek, godz. 9:00) - **Wielki Piątek** - ks. dr W. Nast
- ks. S. Sikora
(piątek, godz. 17:00) - **Wielki Piątek** - ks. S. Sikora
-ks. dr W. Nast
23. IV. (niedziela, godz. 7:00, nabożeństwo międzynarodowe)
- Niedziela Wielkanocna - ks. I. Lukas
- ks. H. Domke (niedziela, godz. 10:30) - **Niedziela Wielkanocna** - ks.dr W. Nast
24. IV. (poniedziałek) - **Poniedziałek Wielkanocny** - ks. I. Lukas
30. IV. (niedziela) - 1. po Wielkanocy Quasimodogeniti
- ks.dr W. Nast

Kaplica Halpertów

(ul. Młynarska 54/56)

22. IV. (sobota, godz. 15:00) - **Wielka Sobota** - ks. S. Sikora

Kaplica domu opieki „TABITA"

(Chylice, ul. Długa 43)

16. IV. (niedziela, godz. 11:00) - **Niedziela Palmowa** - ks. dr W. Nast
20. IV. (czwartek, godz. 8:00) - **Wielki Czwartek** - ks. I. Lukas
21. IV. (piątek, godz. 15:00) - **Wielki Piątek** - ks. I. Lukas
23. IV. (niedziela, godz. 11:00) - **Niedziela Wielkanocna** - ks. S. Sikora
24. IV. (poniedziałek, godz. 11:00) - **Poniedziałek Wielkanocny** - W. Froehlich
30. IV. (niedziela, godz. 11:00) - 1. po Wielkanocy Quasimodogeniti - H. Gibiec

Kościół we Włochach

(ul. Cietrzewia 22)

24. IV. (poniedziałek, godz. 10:00) - **Poniedziałek Wielkanocny** - ks. dr W. Nast

WAŻNE ADRESY I TELEFONY

Parafia Ewangelicko-Augsburska Świętej Trójcy:
✉ ul. Kredytowa 4, 00-062 Warszawa, ☎827-68-17, fax: 827-86-37.
konto bankowe: PKO BP XV O/Warszawa
Nr 10201156-10227-270-1-111.
Kancelaria parafialna czynna (z wyjątkiem sobót) w godz. 9.00-14.00, w środy - do godz. 17.00, otwarta jest również w niedziele po nabożeństwie.
Ks. prob. dr Włodzimierz Nast: ☎827-39-56 lub 827-68-17 wewn. 25
Ks. prob. Sławomir Sikora: ☎827-30-40 lub 827-68-17 wewn. 26
Ks. wik. Ireneusz Lukas: ☎827-62-41 lub 827-68-17 wewn. 15
Koordynator Parafialnej Pracy Diakonijnej - mgr teol. Wojciech Froehlich - kancelaria parafii - ☎827-68-17 (w godzinach urzędowania kancelarii)

Cmentarz Ewangelicko-Augsburski:
✉ ul. Młynarska 54/58, 01-171 Warszawa, ☎632-10-14
Kancelaria cmentarna czynna, z wyjątkiem sobót i niedziel, w godz.: 10.00-15.00.

Ewangelicki Ośrodek Diakonii „Tabita”:
✉ ul. Długa 43, 05-510 Konstancin-Jeziorna,☎756-41-04 lub756-49-02
konto bankowe: PKO BP XV O/Warszawa
nr 10201156-181246-270-1-111

Biuro Rozbudowy EOD „TABITA” :
✉ ul. Kredytowa 4, 00-062 Warszawa, ☎827-89-18.

Kościół Filialny Warszawa-Włochy:
✉ ul. Cietrzewia 22, 02-492 Warszawa , ☎863-77-86.

Parafia Ewangelicko-Augsburska Wniebowstąpienia Pańskiego
✉ ul. Puławska 2A, 02-566 Warszawa, ☎/fax 849-77-05

Zespół redakcyjny: Aldona Karska, ks.dr Włodzimierz Nast
Rysunek kościoła na okładce: Joanna Tiunin